

eul_wid: ojc-ag

Ρουῖφος ὁ Ἐφέσιος · Rufus of Ephesus

On Bones

Περὶ Ὄστέων

Period: Ρωμαϊκή Roman
Dialect: Κοινή τεχνική Technical Koine
Domain: Ἱατρική Medicine
Format: Πραγματεία Treatise

ΠΕΡΙ ΟΣΤΩΝ. Ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐντοσθίων θεωρίαν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον παραδεδώκαμεν,
ἐξῆς περὶ τῆς ὀστεολογίας λεκτέον ἡμῖν.

- ² Τὸ κρανίον τοίνυν, κατὰ τὸ λεγόμενον σκαφίον, ἐστὶ σφαιροειδές· τοῖς μὲν κατὰ κορυφὴν μέρεσιν ὀγκῶδες, τοῖς δὲ περὶ τὸ βρέγμα τυγχάνουσιν ὑπόπαχυ ποσῶς καὶ πλατὺ, καὶ διπλοῦν κατὰ ἐπιβολὴν ὀστοῦ, τοῖς κροτάφοις συνεσταλμένον.
- ³ Ἔχει δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ῥαφὰς πέντε, μίαν μὲν κατὰ κορυφὴν λαμβδοειδῆ εἰς τοῦπίσω τοῦ κρανίου φερομένην· ἑτέραν δὲ ἐπὶ τοῦ βρέγματος περιφερῆ, οἷον εἰς στεφανιαίαν· λήγει δὲ κατὰ αὐτό· τρίτη δὲ ἀπὸ τῆς λαμβδοειδοῦς ἐπὶ εὐθὺ τῇ στεφανιαίᾳ συνάπτει· ἄλλαι δὲ δύο παρὰ τὰ ὦτα, περὶ τοὺς τῶν κροτάφων τόπους, λεπιδοειδεῖς λεγόμεναι, οὐ κατὰ βάθος ἔχουσαι τὰς ἀρμογάς, ὡς αἱ λοιπαί. ^[5]
- ⁴ —Ἐκ δὲ τῶν ἔμπροσθεν μερῶν εἰσιν [αἱ] κοιλότητες, ἔνθα οἱ ὀφθαλμοὶ ἐνίδρυνται, πυελίδες προσαγορευόμεναι.
- ⁵ Μεταξὺ δὲ τούτων ἡ τοῦ μυκτῆρος ὑπεροχή, ἐν ᾗ τὸ ἡθμοειδὲς ὀστοῦν ὑπόκειται, πλείσταις κεχρημένον κατατρήσεσιν.
- ⁶ Ἔχει δὲ καὶ τὸ πρόσωπον ὀστέων συνθέσεις ταύτας· μίαν μὲν ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι, καὶ δύο ἄλλας ἐκ πλαγίων τοῦ τῆς ῥινὸς ὀστώδους· τετάρτην δὲ τὴν διείργουσαν τὴν ἄνω γένυν· εἴτα ἐξῆς τὴν κατὰ τῆς ὑπερώας, καὶ [τὴν] κατὰ τῶν ζυγωμάτων, καὶ δύο ἄλλας δυσοράτους κατὰ τῶν μῆλων.
- ⁷ Τὸ δὲ κρανίον ἐκ τῶν ὑποκάτω μερῶν κοιλανθὲν ἔκτρησιν ἔχει διαμπερῆ καὶ περιφερῆ, διὰ ἧς ὁ νωτιαῖος μυελὸς καταφέρεται.
- ⁸ —Εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ τραχήλου σπόνδυλοι ἀριθμῷ τυγχάνοντες ἑπτὰ· ἀρμονίως δὲ ἄλλος κατὰ ἄλλου ἔγκειται.
- ⁹ Καὶ ὁ μὲν πρῶτος τούτων τὴν κίνησιν τῇ κεφαλῇ παρέχεται· οἱ δὲ λοιποὶ μένουσιν ἀκίνητοι.
- ¹⁰ —Ἐξῆς παράκειται ὁ ὦμος καὶ [ἡ ὠμοπλάτη]· ἡ μὲν οὖν ὠμοπλάτη κατὰ σχῆμα τρίγωνος οὔσα, δελτοειδῶς ἐπίκειται ταῖς σπάθαις τοῦ θώρακος, ἐκ τῶν ὀπισθεν μερῶν.
- ¹¹ Καὶ ἐκ μὲν τοῦ πλατυτέρου μέρους ἐστὶ λεπτοτάτη, ἐκ δὲ τοῦ συναγομένου παχυτέρα τε καὶ ἐρρώμενη, κοιλότητά τινα ἔχουσα, εἰς ἣν ἐνήθρυνται ἡ κεφαλὴ τοῦ βραχίονος ἀπὸ ἧς

- κοιλότητος διεκτέταται ὑπεροχή, ὥσανεὶ ῥάχης, λεγομένη ἀγκυροειδῆς, ἢ ἀγκιστροειδῆς, ἐπὶ ἣν τὸ τῆς κλειδὸς πέρας πέπτωκε χόνδρῳ συμφυέν. ^[5]
- 12 —Ἡ δὲ κλεῖς τριβολοειδῶς ἐσχηματισμένη ἐμφέρειαν ἔχει καθετῆρι ἀρρένικῳ συνήρθρωται δὲ τῷ στέρνῳ, καὶ συνεμπέφυκε τῇ ὠμοπλάτῃ.
- 13 Αὐτὴ δὲ ἡ μεσότης τῶν κλειδῶν σιγματοειδῆς τυγχάνουσα, συμβάλλει τῷ πρώτῳ τῆς ῥάχεως σπονδύλῳ.
- 14 —Ὁ δὲ βραχίων ἐπιμήκης ἐστὶ, καὶ περιφερής.
- 15 Καὶ τὸ μὲν ἄνω μέρος ἔχει ὀγκωδέστερον, ὃ καλεῖται κεφαλὴ βραχίονος, ὃ περ κατὰ ἡμίτομον ἔγκειται τῇ τῆς ὠμοπλάτης κοιλότητι· ἐκ δὲ τῶν κάτω κατὰ τὸ συνήρθρωται τῷ ἀγκῶνι, ἐστὶν ἀνώμαλος, ὥστε ἐξοχὰς ἔχει παρὰ ἐκάτερα κονδυλοειδεῖς δύο, μέσῃ δὲ κοιλότητα.
- 16 Ἐκ μὲν τῶν ἔμπροσθεν ἦττον ἀνέσταλται, μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν ὀπισθεν.
- 17 —Τοῦ δὲ πήχεος δύο ἐστὶν ὀστέα, πῆχυς, καὶ κερκίς.
- 18 Καὶ τὸ μὲν τῆς κερκίδος πέρας τῶν κονδύλων τοῦ βραχίονος τὸν ἕξω ἐπικαλύπτει περιφερὲς γενόμενον, καὶ ποσῶς ὑπόκοilon.
- 19 Ὁ δὲ πῆχυς ἐστὶ μακρότερος, καὶ κατὰ τὴν κάμψιν τοῦ καρποῦ ὑποδέχεται πέρας.
- 20 Ἡ δὲ κερκὶς κατὰ τὰ μέρη τοῦ καρποῦ κοιλότητος ἔχει δύο, μίαν μὲν εὐθεῖαν, ἐν ἣ ἑνήρθρωται· ἐτέραν δὲ πλαγίαν, εἰς ἣν ὁ κόνδυλος τοῦ πήχεος ἐμφύεται.
- 21 —Ὁ δὲ καρπὸς σύγκειται μὲν ἐξ ὀστέων ὀκτὼ στροβιλοειδῶς.
- 22 Ἐπὶ τούτων ὑπάρχουσιν αἱ φάλαγγες, ὀστέα ἐπιμήκη, δακτυλοειδῆ, ἐπὶ οἷς αἱ σκυταλίδες τῶν δακτύλων, ἐκάστου τρεῖς, ἄνισοι ἀλλήλαις, χωρὶς τοῦ ἀντίχειρος· οὗτος γὰρ ἐκ βάσεως δυσὶν ὀστοῖς κέχρηται.
- 23 —Μετὰ δὲ τοὺς ἑπτὰ τοῦ τραχήλου σφονδύλους, οἱ τῆς ῥάχεως εἰσι δυοκαίδεκα, καὶ τῆς ὀσφύος πέντε, ὡς γενέσθαι τοὺς πάντας τέσσαρας καὶ εἴκοσιν.
- 24 Οὕτω δὲ εἰσι κατεσκευασμένοι, ὡς τοῖς μὲν ἔνδοθεν μέρεσιν εἶναι λείους καὶ περιαγεῖς κατὰ τὸ σπλάγχνοις ὁμιλοῦσιν· ἐκ δὲ τῶν ὀπισθεν τετραχυσμένους καὶ ἀκανθώδεις κρυπτομένους σαρκὸς ἐπιφύσει· τὰ δὲ παρὰ ἐκάτερά ἐστι τραπεζώδη· πάντες μεσόκοιλοι, μίαν εὐρυχωρίαν ἔχοντες, σωληνοειδῶς σώζοντες κατὰ τὴν σύγκρισιν, διὰ ἧς ὁ νωτιαῖος μυελὸς καταφέρεται, ὡς προείπομεν, τυπώσεις ἔχοντες πλαγίας, ἐν αἷς ἐνηρμοσμένοι εἰσὶν αἱ σπάθαι. ^[5]
- 25 Τῶν οὖν σπαθῶν, αἱ μὲν ἀνωτέρω καμαροειδεῖς, συμβάλλουσιν ἀλλήλαις, αἱ δὲ λοξοειδεῖς ἀντιβαίνουσαι τούτων ἑξῆς, χονδρώδεις ἄκανθαὶ καὶ νόθοι πλευραὶ καλοῦνται· μείζους [μὲν?] τῶν ἄνω τὴν παρέκτασιν, ἐκ συμβάσεως [δὲ?] ἐλαττούμεναι.
- 26 Πάντων δὲ τῶν σπονδύλων ὁ τελευταῖος διενήνοχεν, ὃν καὶ ἱερὸν ὀστοῦν καλοῦμεν, συνήθως τῶν ἀρχαίων ἱερὰ τὰ μεγάλα καλούντων.
- 27 —Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ σπονδύλου τούτου τὰ τῶν ἰσχύων ὀστέα παρατεθέντα ἐκ τῶν ὀπισθεν, ἃ καὶ συνάπτει τοῖς πέρασι, κατὰ τὸ ἐφήβιον χόνδρῳ συμφυέντα.
- 28 Ἐσχημάτιστα δὲ τὰ τῶν ἰσχύων ὀστέα πλατέα εἶναι καὶ ποσῶς περιφερῆ· κατὰ δὲ τὰ ἔτερα στενὰ καὶ παχύτερα.
- 29 Ἔχουσι δὲ κοιλότητος οὐ διαμπερεῖς, βαθείας [δὲ], αἱ κοτύλαι καλοῦνται εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἐναρμόζονται.
- 30 —Οἱ δὲ μηροὶ ὀστέα ἐπιμήκη, ἐρῶμένα τε τυγχάνουσι, τὴν ἕκτασιν ἀπὸ τῶν ἰσχύων ἄχρι γόνατος ἔχοντα, περιφερῆ, πρόκυρτα.
- 31

Ἐκ δὲ τῶν κατὰ τὸ γόνυ πάλιν ἐκάτερα αὐτῶν πάχος ἔχει καὶ περιφέρειαν κονδυλώδη, ὡς ἐκατέρωθεν μὲν ἐπῆρθαι, κεκοιλάνθαι δὲ ἐν μέσῳ κατὰ ἃ προσκυρεῖ ἡ κνήμη τρίγωνος οὖσα, καὶ περὶ τὴν κεφαλὴν πεπλατυσμένη, κοιλότητος ἔχουσα ἐπιπολαίους, κατὰ ὧν αἱ κονδυλῶδεις ὑπεροχαὶ ἐντίθενται. ^[5]

- 32 Αὐτῆς δὲ τῆς κνήμης ἡ ὑπεροχὴ εἰς τὴν τοῦ μηροῦ κοιλότητα ἀντικλείεται.
- 33 Παράκειται δὲ ἐκ τῶν ἔξωθεν μερῶν ἡ περόνη ταύτης ἰσχυρότερα, οὐ πλησιάζουσα τῷ μηρῷ.
- 34 Ὑπέσταλται δὲ κατωτέρω· καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ πέρας ὃ ἔξω κόνδυλος, ὃν ἔνιοί φασι τῶν ἰδιωτῶν ἀστράγαλον προσαγορεύεσθαι.
- 35 Χόνδρῳ μέντοι κατὰ πέρας συνδεῖται πρὸς ἄλληλα.
- 36 Ἐπὶ δὲ τῆς συμβολῆς τῆς κνήμης καὶ τοῦ μηροῦ ὅστουν ἐπίκειται λεγόμενον ἐπιγονατὶς, δισκοειδὲς κατὰ σχῆμα, τὴν σύμφυσιν ἔχον μέσην, ὃ κατὰ μὲν τὴν κάμψιν τῇ κνήμῃ μᾶλλον προσχωρεῖ, κατὰ δὲ τὴν ἔκτασιν ἐπὶ ἐκάτερον πίπτει.
- 37 Ἐκ δὲ τῶν πρὸς τοῖς σφυροῖς μερῶν ἡ κνήμη στενοῦται ποσῶς, καὶ σιγματοειδῶς τῷ πέρατι κατὰ τὸ ἴσον διίσταται οὕτως ὥστε τὴν μὲν ἐπιμήκη ὑπεροχὴν ἔχειν, τὴν δὲ σμικροτέραν· καὶ ἔστι τῆς μὲν μείζονος ὑπεροχῆς ὃ ἔσωθεν κόνδυλος· ὃ δὲ τῆς ἄλλης κρυπτόμενος σαρκὸς ἐπιφύσει· συνήρμωσται δὲ τῷ τῆς περόνης ἀπολήγοντι, ὃ καὶ ἐπιπροβὰν τὸν ἔξω κόνδυλον, ὡς ἔφαμεν, ἀποδείκνυσιν· ὥστε εἶναι τὸ μεταξὺ διάστημα τοῖν δυοῖν ὅστοιν σιγματοειδές. ^[5]
- 38 —Ἐν ᾧ διαστήματι ὁ ἀστράγαλος ἔγκειται, οὗ καὶ ἐπιβέβηκε τῷ αὐτῷ κατὰ τὸ τέτρωρον· ἀλλὰ ὁ χῖος καὶ τὸ ἔξ παρακειται τῇ τῆς κνήμης καὶ [τῇ] τῆς περόνης ἀποφύσει· τὸ δὲ ἐπιτριῶν ἐπιβέβηκε τῷ ὑποτεταγμένῳ αὐτῷ ὅστῳ τῆς δὲ πτέρνης λεγομένῳ, ὡς πρὸς ταῖς τῆς πτέρνης κοιλότησιν ἀντικατακλείεσθαι τὰς τοῦ ἐπιτριῶν ἀνωμαλίας, καὶ συνδεῖσθαι χόνδρου περιφύσει· τὸ δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ σφαιροειδὲς μέρος [συνήρμωσται] κοιλότητι ἐνὸς ὅστου τῶν τοῦ ταρσοῦ λεγομένου διὰ τὴν κοιλότητα σκαφοειδοῦς. ^[5]
- 39 Ὅκτῳ δὲ τὸν ἀριθμὸν ὀστάρια τὸν ταρσὸν ἀποτελοῦνται ταῖς γωνίαις ὄντα ἀνώμαλα.
- 40 Μετὰ δὲ τὸν ταρσὸν ὑπόκειται τὸ πεδίον ἔχον ὅστ᾽ ἑντε, λεπτὰ μὲν κατὰ μεσότητος, παχύτερα δὲ κατὰ τὰ ἄκρα, ἀγόμενα δὲ κατὰ τὸν ἄνω τύπον, ὅθεν ἐκ τῶν ὑποκειμένων κοῖλα ὀράται. Ἐξῆς δὲ τούτων αἱ τῶν δακτύλων σκυταλίδες καθάπερ καὶ χειρός.
- 42 Ἀποδέδοται ἡμῖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον καὶ ἡ τῶν ὀστῶν θέσις.